

fra Erhvervsorganisationerne og fra Bankerne, og efter at vi var kommet op paa en Kurs af Kronen paa 92 à 93 pCt., og at det derfor maatte være ganske overraskende, jeg tror for os alle, at de Radikale i de sidste Møder indtog det, der for os maatte være et ganske nyt Standpunkt. Jeg synes, det vilde være forklarligt, hvis man fra radikal Side vilde sige: Efter at vi har set de Vanskeligheder, som taarner sig op, er vi nu kommet til en anden Erkendelse. Jeg tror ikke, det er muligt at forklare, at det Standpunkt, man indtager i Dag, er det samme Standpunkt, som man tidligere har indtaget; jeg ser naturligvis bort fra et enkelt æret Medlems, Hr. Niels Frederiksens, Stilling, han har jo hele Tiden haft et Særstandpunkt. Naar det ærede Medlem Hr. Rode pegede saa stærkt paa de Vanskeligheder, der vilde komme, og som vi allerede delvis er inde i, saa har vi jo ogsaa fra vor Side tidligere — jeg har gjort det, hver Gang jeg har talt om Spørgsmaalet — stærkt fremhævet, at der vilde komme saadanne Vanskeligheder, men jeg savnede i det ærede Medlems Udtalelser noget, der skulde bevise, at man vilde undgaa disse Vanskeligheder, hvis man gik til en Nedskæring til 90. Det, man stiller i Udsigt: at man skulde faa Stabiliteten, naar man foretog denne Nedskæring til 90, ved Hjælp af Guldindløselighed, er jo noget, som det ærede Medlem meget godt ved ikke vil gaa i Opfyldelse; vi vilde ikke, selv om vi vilde gaa til en Nedskæring til 90, straks faa den Guldindløselighed, som skulde skabe Stabilitet, ligesaa lidt som vi, hvis vi kom op til Pari, straks vilde faa Guldindløselighed. Men Erfaringerne fra andre Lande viser, at jo nærmere man er ved Pari, desto lettere er det for Seddelbanken at skabe Stabiliteten.

Det ærede Medlem sagde, hvad det ærede Medlem Hr. N. Neergaard berørte, at han ikke mente, man skulde lægge saa megen Vægt paa at høre til den fine Ende blandt Landene. Jeg kan sige ligesom det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at vi fra vor Side lægger overordentlig megen Vægt paa at komme til at høre til den fine Ende blandt Landene, og vi gør det ikke alene af honnet Ambition, men ogsaa af økonomiske Grunde, fordi det at høre til den fine Ende blandt Landene vil betyde at høre til de Lande, der faar de bedste Laanevilkaar, naar de henvender sig til det udenlandske Pengemarked. Det viste sig ogsaa, da Sverige i sin Tid maatte gaa til en Nedskæring, at mange, mange Aar efter kunde Sverige ikke opnaa de

samme Laanevilkaar som Danmark og Norge. Derfor vil vi lægge den allerstørste Vægt paa, at vi ikke behøver at gaa til en Nedskæring. Det blev af det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen sagt, at der kun var fire Lande i Europa, der havde kunnet føre deres Valuta op til Pari. Det ærede Medlem kunde have sagt det samme paa en anden Maade ved at sige, at der foruden Danmark kun er to Lande, der har været neutrale, har haft de samme økonomiske Forhold under Krigen som vi, der ikke endnu har ført deres Valuta til Pari, nemlig Norge og Spanien, og vi ved jo intet om, at disse Lande vil gaa til Nedskæring; tværtimod tyder alt paa, at de ikke vil gøre det, og Danmark vilde derfor, hvis vi nu skulde følge det radikale Parti, blive det første blandt de Lande, der lever under økonomiske Forhold, der svarer til vore, som gik til en Nedskæring. Jeg tror i det hele taget, at man vilde berede det radikale Parti store Vanskeligheder, hvis man i dette Øjeblik, eller saa snart man faar Redegørelsen, vilde gaa med til det, det radikale Parti sigter efter; jeg tror, det vilde vise sig, at de Løfter, man nu giver om, at man vil undgaa Vanskelighederne, ikke vilde blive opfyldt. Det blev sagt, at vi mister intet i Prestige ved at gaa til en saadan Nedskæring, det vilde i hvert Fald ikke være Landet, der mistede noget, kun den finansielle Ledelse. Men hvorledes kan man adskille disse to Ting, naar man staar overfor økonomiske Forhold? Vilde det ikke være ganske afgørende for Landet, om dets finansielle Ledelse skulde miste Prestigen?

Den højtærede Erhvervsminister sagde, at jeg havde krævet, at Ministeriet ensidigt skulde vende sig imod Arbejderne for at tvinge Lønnen nedad, og havde sagt, at Ministeriet var nærmest til at gøre det, hvorimod jeg ikke ønskede, at Priserne skulde gaa ned. Det er jo ganske urigtigt. Jeg mener selvfølgelig, hvad jeg ogsaa udtalte i Gaar, at Prisniveauet maa komme i det rette Leje, for at man skal kunne fastholde den Kronestigning, der har fundet Sted, men jeg pegede paa, at der ogsaa var mange Priser, som var kommet ned i dette Leje eller var stærkt paa Vej dertil, medens der var andre Priser, som var saa afhængige af Arbejdslønningerne, at dette ikke kunde opnaas, uden at Lønningerne kom ned. Jeg pegede paa Udgifterne til Boligbygning, hvor de 75 pCt. eller maaske mere repræsenterer Arbejdsløn. Hvorledes skal disse Priser komme ned, hvis man vil fastholde, at Arbejdslønnen ikke maa gaa ned, uden at